

Kveldsfer.

12. blatt. Þriðjudaginn, 28. apríl.

1891.

Smávitburður í Ameríku

Jeg þykki mikið, að nokkur
muni þeir lesendur Kveld-
sferis þess, sem eru þá hafa les-
ið um hina stórkostlegu stö-
arbruna, er opt sta yfir hinni
vitattu miklu stöga í Ameríku
og sjálfstær augum lesendanna
sjá þessa stórkostlegu, stelfi-
legu en þó háhagarlegu sjón.

Jeg stóla veis þvi met gótu leysi
lesendanna að lifa hjer lítit
eitt sinn af þessum stór-
kostlegu vitburðum, og get
jg þat þvi hefur og sammar, þess
jg var sjónarvottur að honum
og þessum þar í allmiklu hetsu
en lesendanna votta að fyrirgef-
þó skillega vortí ortat.

Jeg skal fyrst geta þess, að or-
savin stögar eldanna eru fjölda-
margar, en opt veður þessum
þess in reykþöfum sinnvagnum
þess kveikja í brunninu þessum
er þess, og ef vindur er þá nokkur
þess þat veis á augabragði,
getur þessum lítill geisti, á ör-
skutari stund, orðit að stelfi-
legu hali, er engu hlífir, heldur
stær met þess dileggjandi ofsa
yfir hit blómlega stögar þess.

Jg var að jarnbrautar vinnu
á svo kölluðum Ellettskjálum

(Rocky Mountains) vestur í
British Columbia, (jarnbrautir
hjet The Canadian Pacific Rail-
way), la' brautir þar eptir löng-
inn og þessum dal, er var hest-
ur þessum fundi fjöllum, sum-
inn allt að 11.800 þessa hámu.

Í dalum var hjer um til 1
míla (enskr) á breidd í botni-
inn og allur stögi var inn, svo
þessum að hann vidda erri var
smarrgengur. Þess varu þó
60-150 þessa há og vaxinn miklu
brunni. Var stögarinn högg-
inn á að geta 2-3 fadma batar
megin mottum jarnbrautinni.
Þjót ram eptir miðjum dal-
inn.

Þat var morguninn 30. maí ári-
st 1886. að vit þessum til vinnu
orkar eins og vandi var til,
hinninn var heidrinur og þess
solin glatt og lítilt fyrir á stö-
ur hiti myndi votta um daginn.
Þessum leit af dagmálum þess
á hessa, og um kl. 3 e. h. matti
heita að komu vori vore. Þessum
vit þá eptir þvi að vottur löpsid
þessum að mögulega og hjetinn
vit fyrst að komu myndi stór-
kostleg stögar eins og þar var engi
þess þá er heita var, en vit kom-
mott fljótt á aðra stögar, þá-
inn vit þessum, að þessum var
reykur og gátum orkur stögar

til hvort á botum mundi
 vora. Allit loptsins beytt
 iot mi möglegu. Himininn
 séu ríkt áður var heidur og
 hjartur huldist á fám min
 íttum kalvoortum reyktjar
 mörri. Vindurinn fer sláði
 reykunni í fýrtum flösum
 um allt himin hvalfid, sál-
 in vart eldraud og sást að
 einu endrunn og einum öflogt.
 Allit illit loptsins vart svo ógvi-
 legt að vit ótatum fegjandi og
 hilla og höftum á fessa bota
 sjón. Kl. 5 var lótt dunt
 af reyk að erri sú á bor úti
 og loptid fútt af kofandi völu
 en reykjarn þrúvinn vart
 á vöðalegri og flótti og angjota
 ein skógar dýranna, séu flýða
 undan eldinnu, jón erri
 allitit á ötta fám er gripit
 hafði orrenn alla.

Í milur (erokar) vestur
 frá húsnum féim er vit sváfum
 sta bjuggum í, voru 10-12
 namu hús (óbýgt) og ein eálu
 bú. Þar bjó kaupmatur með
 fjálokylda sinni: komu og ungu
 um borinn og einu vinnukom
 - önnur byggd var erri í dala-
 um - ieldi kaupmatur fessi
 önnur mandsynjar orrenn. Vid
 gátum orrenn til at eldurinn
 mundi vora nálogt sálubútt
 kaupmannsins, og at all fessi
 fjálokylda mundi vora í meota
 hásku óvædal ef erri kóni ókynu
 ley hjálk. Lojðum vid frá 16
 at telu, af svot á kvinn svo-
 skálluturn handvögnim "x

* Handvagnar eru lagir, lög alin á hæl,
 sláir vagnar fjórhjálata, ornafein eftir

til þess at bjarga kaupmanni
 og hyski hans. - Þá er vit höft-
 um svit ríma milu komum
 vit ad fýrsta loganninn, svot
 skógarinn þar í bjótu bali,
 beggja meginu járn brautarinn
 ar, og svoti bálit sáinnan yfir
 járnbrautina, en þó svotend
 hátt yfir höftum orrenn.
 Ökum vid á flugfót gegnum
 eldinn og var kvísevad í fótum
 einu önnur fegar vit komumot
 vit in bálum, séu þó erri var
 laugra en 30 fatna; eftir það
 lojati skógarinn með fram járn
 brautinni en þó orinna. Eftir
 því séu vit nálgutunist hús
 kaupmannsins, sáinn vid at bál-
 it mundi vora mest þar nálogt
 og þá er vit komumot þaugat
 var kvísevad í húsinn, kaup-
 matusinn, komurvar og borinn
 veinutu hástöfunu, því erri var
 annat fráir alynnu en aginn
 slautinn. Flutkun vid fýrsta
 komumot og borinn í gýfufur
 eitt, þar séu þeim var óhætt
 fyrir eldinnu og borinn svo til
 ad bjarga monnum kaupmanns
 ins; flutkun vid frá í sáinn gýfuf-
 it, forum vid þannig tvos festir
 en þá er vit forum herra jaritju
 lá vit sjálfr at vit öflutun at

járnbrautinni og eru þannig þá af fram
 mot handafli, lítt og fegar, þannig þá
 er atkerspili frá lótt er atkersinn
 Standa meinn upp á fessi og
 hafa orrenn sjer til ókyttit.

Vagnar fessi gfa fandi orrenn
 flýgandi ferd þjersinn vil
 luttugu til milur á flutkun
 sinnarinn, ef daglega er
 þannig at?

vota allis til i' bálund - jý
sagti fyr at i' formur var mitt-
ill - og þá er vid áttundum, að þýga
ofan af vogninum vid húsit, kom
svignur mittill, síu á' augnabliki
umkringdi okkur lo'anda eld-
hafi. Stóru fyrir smarrði og
dregad vörstjóia oknar heppni-
atist oknar at komast úr
votunum, allis aneira og minna
brenndur - Húsit stó' þá ortid
i' góðu bali -

Var úr ortid dinn af nótt, en
birtan af bálund var fundum
af baddley. Vorum vid illa úr
leikunir: lo'draudi af soita, kol-
svartir af neyk og svo þýrðir at
vid drukkum gruggvatu úr
fórar polli, og þá er dýgnur annar
munda hafa lítit vid, en oknar
fannst það þó gott og gómdelt.

Aldrei hef' jý hild síu krika-
lega sjón, síu og þá bar fyrir augu
oknar, þýrðir vid þýrðandi og undr-
andi horfðum á' herosser-
gang eldsins. Eldur inn lottur
mót gegi hraða upp í kvægi-
vaxnar fjalls hlitarnar og eld-
lungurur leygtust mót hvasanda
gini hátt i' loft upp; eldhljót
it líkstist stórvor flégaða
fernum hljóði, nema hvað það var
ein hvarr Veginn síu vota leyra,
hinn stóru og stórur, hundr at ára
gornu þýr fjella-hvort af
áðru og stundum mýr i' síu-
sil jarðar, mót vota legum
dunum, brani og brerum -
þau voru þá allt af vorir til at
þola hid allt eyðandi afl
eldsins. Því voru á' dætur min-
il, at vid svitum at falla hvar
sil annars og stórum vid þýr

þjett samau; hringum á'
kringum okkur, var svor
annat at líka er lo'andi eld-
hafi.

Vit áttum úr gylis at kom-
ast heim og vissum okri munn
eldurinn leumadi oknar þó.
Telegraph stólparnir voru
brannir mót þann járnbrait
inn, og telegraph þóttinn er
marg undur eltsins, járn
braitar leinarnir (the rails)
vita lo'andi heitir; þó kom-
umst vid heim kl. 2 um nótt
ina, þýrðir og mýr illa úr-
leikunir. Var þá komid lo'g,
er i' samflýttu 14 daga þýr,
eytir lo'gati eldurinn i' stöng-
innu og hlusum vid opt at
berjast vid eldinn á' þýrú síu,
er þó aldrei síu hattu lega síu
þýrú nótt -

Þó úrur, þáttvirku leumdu
þýrú þetta ef til vill lítil
þýrðir vid birtun þá annar
ey þó síu glegna at fara
nótt hins 31. maí annar
1886.

— " — S
Eyfir þýrðandi grein hefur mýr síu
síu i' bláid þá síu, síu okri er
leandi þýr og lét jý þau úr birt-
ast þýr á' annar þýrú þá þýr. Til annar mót
þýr at jý hef' mót þýrú síu á' tær ort-
it at þýrú á' annar ritgjörðis svagn þýr
at þýrú reglu þýr leumdu bláid þýr þýr
vort all þýr lo'ín lá'ín mót at stýr þýr
mýr mót ritgjörðum til at halda bláid
síu i' votar, at undan stíldum var þýrú
mót þýrú, sem þýrú síu þýr þýrú síu.
" Hs ritgjörðir Þýrú síu!
jý síu þýr þýrú síu mót þýrú síu
síu þýr þýrú síu birtast i' bláid þýr, ef

